

Det næste punkt på dagsordenen er:

26) 3. behandling af lovforslag nr. L 154:

Forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om friskoler og private grundskoler m.v. (Forældres udførelse af hjælp til børn i hjemmet m.m., udvidede beføjelser til Ankestyrelsen og de sociale nævn, borgerstyret personlig assistance, styrket indsats over for kvinder og børn på krisecentre m.v.).

Af velfærdsministeren (Karen Jespersen).

(Fremsættelse 28.03.2008. 1. behandling 17.04.2008. Betænkning 29.05.2008. 2. behandling 04.06.2008. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 13:01

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Fru Tina Petersen ønsker ordet som ordfører.

Kl. 13:01

(Ordfører)

Tina Petersen (DF):

Det er jo sådan en dag, hvor man er rigtig glad for at stå her på talerstolen og se, at Dansk Folkeparti endnu en gang får et af sine beslutningsforslag på handicapområdet, B 20, igennem.

Den del af L 154, der drejer sig om hjemmetræning af handicappede børn, skyldes jo et beslutningsforslag, som vi fik sat i gang for 2 år siden.

Processen vil jeg sige har været lidt af en oplevelse, for vi gjorde det for cirka et år siden, at vi satte os ned i Socialudvalget og gennemarbejdede det bredt – vi var der sådan set alle sammen på nær Enhedslisten – og fik lavet en beretning, som lovforslaget så skulle udarbejdes på baggrund af. Jeg vil så sige, at processen efterfølgende, da lovforslag nr. L 154 blev fremsat, har været lidt af en spøjs oplevelse. Ikke mindst har jeg i den sidste del af processen været meget i tvivl om, hvor man havde Socialdemokraterne, SF og specielt Det Radikale Venstre, og om de var lige så glade for, at vi nu var nået så langt, at vi kunne få vedtaget det her.

Til sidst vil jeg så sige, at jeg så sandelig håber, at hele Folketinget er villig til at stemme for det her forslag, så de her forældre til handicappede børn nu får den her mulighed, de har ventet på i rigtig mange år – sådan ca. 15-20 år herhjemme – for at koncentrere sig om de børn, som betyder så umådelig meget for dem, og at de kan få lov til at være en del af deres børns hverdag og hjælpe dem på bedste vis. Så mit håb

er, at vi i dag kan afslutte den her 2 år lange proces med et positivt udfald.

Kl. 13:03

Første næstformand (Svend Auken):

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen afsluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:03

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Der stemmes om forslaget endelige vedtagelse, og afstemningen starter nu.

Afstemningen slutter.

For stemte: 106 (V, S, DF, SF, KF, RV, NY og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte: 2 (EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Forslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

27) 3. behandling af lovforslag nr. L 176:

Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. (Forlængelse af forsøgsordningen med salg af almene familieboliger).

Af velfærdsministeren (Karen Jespersen).

(Fremsættelse 01.04.2008. 1. behandling 24.04.2008. Betænkning 20.05.2008. 2. behandling 27.05.2008. Tillægsbetænkning 03.06.2008).

Kl. 13:04

Forhandling

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 13:04

(Ordfører)

Sophie Hæstorp Andersen (S):

August 2007: En evalueringsrapport lander på den tidligere socialministers bord. Den handler om det forsøg med salg af almene boliger, som regeringen med bål og brand søsatte i 2003. Konklusionerne i rapporten er temmelig klare: Regeringens forsøg med salg af almene familieboliger har kun vakt interesse blandt initiativrige og ressourcerstærke lejere i alment boligbyggeri, der fortrinsvis har bestået af rækkehuse og enkelthuse.

Lovens målsætning om at skabe ejerskab og blandet beboersammensætning i udsatte boligområder, de såkaldte ghettoområder, er til gengæld ikke blevet opfyldt. Ikke en eneste boligafdeling eller kommune har kunnet se fordele i at sælge deres almene boliger i en tid, hvor de i forvejen kæmper med at finde boliger nok til borgere, der kun har meget små midler som følge af starthjælp, loft over kontanthjælpen og et stigende antal stadig yngre førtidspensionister.

Borgerne i de socialt udsatte boligområder har heller ikke kunnet se nogen fordel i at købe deres lejlighed og stå helt alene med problemstillinger som renovering, vedligeholdelse m.m. De, der måske har ønsket det, har ikke haft midlerne hertil på trods af diverse støtteordninger.

Med andre ord har regeringens forsøgslov om salg af almene boliger og den permanente lov om salg af almene boliger i udsatte boligområder været en kæmpe fiasko. Hvad skal ministeren dog foretage sig i denne sag?

Vedkommende kigger fortvivlet i anbefalingerne i rapporten, der bl.a. konkluderer, at salg af almene boliger kun bør ske, hvis der er enighed blandt alle involverede, altså at regeringens ideologiske kampagne fraviges, hvor man gennem rabatter og krav til boligafdelinger om at udarbejde salgsmateriale, hvis blot en lejer måtte vise interesse for at købe, bevidst forsøger at lokke nuværende beboere til at købe.

Samtidig løber valgrygterne på Christiansborg, og konklusionen bliver åbenbart på den baggrund, at denne evalueringsrapport, der dokumenterer regeringens fiasko på dette ideologiske område, bliver puttet i skrivebordsskuffen og aldrig når ud til offentligheden til almindelig debat blandt borgere og politikere.

Først i marts 2008 begynder rapporten at blive fremvist, og vups, så får velfærdsministeren pludselig travlt med at bortforklare, hvorfor det har skullet tage 7 måneder at få en evalueringsrapport, som regeringen selv har bestilt, ud til offentligheden, og travlt med at forklare, hvorfor regeringen ved en pludselig hovsaløsning død og pine skal forlænge dette fiaskoforsøg med yderligere 1½ år uden at skele til rapportens øvrige anbefalinger om at sikre bred enighed blandt alle involverede, før man begiver sig ud i salg.

Til gengæld dukker velfærdsministeren op i et samråd i Folketingets Boligudvalg og giver udtryk for, at meget ville have set anderledes ud i dag, hvis ikke Københavns Kommune i 1990'erne af økonomiske årsager havde solgt de-

res 14.000 almene boliger. Det til trods for at det jo netop er det, som den selv samme forsøgslov lægger op til.

Ved andenbehandlingen nægter ministeren herefter at komme på talerstolen og forklare sine udtalelser, og derfor har vi mellem anden- og tredjebehandlingen igen et samråd, dog uden nogen nye oplysninger om, hvordan det dog kan være, at et eksperiment, som Københavns Kommune udførte i 1990'erne, ikke skal bruges som advarsel om, hvad den lov, som vi i dag tredjebehandler, kan føre til.

Jeg vil derfor gerne slå fast her i dag, at Socialdemokraterne ikke kan stemme for dette lovforslag. Vi vil derimod arbejde på en lovgivning, der gør det muligt for lejere i almene boliger at få flere rettigheder og mere indflydelse på deres bolig og deres boligområde. Vi vil fastholde, at salg af almene boliger alene kan komme på tale, hvis det sker som led i en større helhedsplan i socialt udsatte boligområder, og kun når der er enighed blandt alle involverede parter, både boligafdeling, boligselskab og kommune.

Vi mener også, at det er hul i hovedet at sælge ud af almene boliger, der i disse år oplever et markant tryk på ventelister, som følge af at priserne på ejer- og andelsboliger har taget en himmelflugt, der har gjort det rigtig svært for mange danskere at finde boliger i og omkring de større byer i Danmark.

Regeringen har været med til at trække boligmarkedet skævt og har gennemtvunget salg af almene boliger, hvilket dog foreløbig har været en fiasko – heldigvis, kunne man tilføje, for der er ingen tvivl om, at loven i sin nuværende udformning på længere sigt vil bidrage til en yderligere skævvridning af boligområderne, fordi det er de bedste boliger, som bliver solgt til de bedst stillede lejere, mens de dårligst stillede bliver tilbage i socialt udsatte boligområder.

Vi Socialdemokrater vil en anden vej, hvor almene familieboliger kan tiltrække folk i alle samfundslag, en vej, som kan gøre Danmark til et foregangsland med en fremsynet social boligpolitik som en del af velfærdspolitikken.

Kl. 13:09

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Nanna Westerby.

Kl. 13:10

(Ordfører)

Nanna Westerby (SF):

Som vi jo har hørt, er det sådan, at de steder, hvor der er sket salg af almene boliger, er områder, hvor der er få indvandrere, hvor der er høje-

re indkomster end generelt i den almene boligsektor, hvor der er lavt byggeri, og hvor der er lav kriminalitet. Regeringen havde med den her ordning et mål om ghettobekæmpelse, men der er ikke sket salg af almene boliger i områder, hvor der er mange indvandrere, i områder, hvor der er lave indkomster, hvor der er højhusbyggeri, og hvor der er høj kriminalitet.

Målet om ghettobekæmpelse er ikke opfyldt, og man kan spørge sig selv: Kan det undre, at folk ikke vil købe en almen bolig i områder med høj kriminalitet, og hvor boligerne forfalder? Jeg synes ikke, at det er underligt. Men konsekvensen af den her lov er, at vi marginaliserer den almene boligsektor yderligere, og at den almene boligsektor står tilbage med kun de allerdårligste boliger.

Så kan man spørge sig selv: Hvorfor er det så, at regeringen gerne vil forlænge den her forsøgsordning? Velfærdsministeren selv har sagt, at det er for at styrke ejerfølelsen i en almen boligsektor, hvor der ikke er nogen, der føler ansvar for deres bolig, men de boliger, der er blevet solgt, er kendetegnet ved, at beboerne har en høj ansvarsfølelse og en høj ejerfølelse over for deres bolig. Så heller ikke det mål er nået. Hverken ghettobekæmpelsen eller en ændring i ansvarsfølelsen opnås med den her lov.

Hvad vælger vi så at gøre, når vi får evalueringen af sådan en lov som den her? Vi vælger at fortsætte forsøgsordningen. Det virker jo meget, meget underligt, og jeg kunne godt i dag stå og tale om, at det virker som et ideologisk korstog, at regeringen vil sælge ud af almene boliger, at de vil mindske fællesskabet. Det vil jeg ikke, for det synes jeg ikke er det største problem lige her og nu med den her ordning. Der er nemlig stort set ikke blevet solgt nogen almene boliger med den her ordning.

Det, der er det rigtig store problem ved det, vi er ved at foretage os i dag, er, at vi udskyder ghettobekæmpelsen i 1½ år. Og det er, at vi sætter gang i en indsats, som vi ved ikke hjælper, men som regeringen og velfærdsministeren kan henvise til, hver gang vi andre konfronterer dem med problemerne med ghettoområderne.

Jeg synes, at vi spilder vores tid, når vi forlænger den her forsøgsordning, og det er høringsssvarene også enige i. De viser næsten entydigt, at der er modstand imod at forlænge den her forsøgsordning, og derfor kan SF selvfølgelig ikke støtte det her lovforslag.

Kl. 13:12

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det – uden for ordførerrækken – hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 13:12

(Privatist)

Bjarne Laustsen (S):

Jeg ville simpelt hen blive så sur, hvis der var nogen, der ville sælge min bolig uden at involvere mig, og uden at jeg var indforstået med, at den skulle sælges. Ud over at det er et ideologisk projekt, mangler vi simpelt hen totalt set at få at vide, hvad der er så godt ved, at staten absolut skal have lov at sælge de almene boliger. Vi ved, at kommunerne er imod det. Vi ved, at boligforeningerne er imod det. Og derfor er det noget underligt noget, at vi står i den her situation.

Ved andenbehandlingen ville velfærdsministeren ikke tage ordet. Jeg bad så om at få et samråd – fru Sophie Hæstorp Andersen har jo været inde på det samme – hvor vi heller ikke fik særlig meget at vide. Jeg synes, at det er vigtigt, at velfærdsministeren i dag kommer op og fortæller den undrende befolkning – og der er jo hundredtusindvis af folk, der bor til leje eller måske har en andelsbolig – hvad der egentlig er regeringens politik på det her område. Velfærdsministeren har brugt den begrundelse, at meget kunne have set anderledes ud, hvis ikke Københavns Kommune havde solgt de her boliger, men det er nøjagtig det, som regeringen lægger op til med den her forsøgslov.

Det kunne også være væsentligt at få at vide i dag, hvilken kærlighed ministeren har til forsøgsloven, for man kunne jo stoppe den. Den har eksisteret i et stykke tid, der er blevet solgt ni boliger over lang tid, og ingen af køberne har fået deres skøde endnu. Det er en total fiasko for hele området.

Jeg mangler simpelt hen at få at vide, hvad det var, der var så galt ved, at Københavns Kommune solgte boligerne til deres lejere. De fik endda et frit valg, med hensyn til om de ville købe dem, eller om de fortsat ville sidde til leje. Det mangler vi at få at vide.

Dernæst kan vi jo se, at regeringens boligpolitik ligger i ruiner, fordi man har stoppet byggeriet af nyt. Det betyder, at vi kommer til at mangle almene boliger. Det er nøjagtig det samme, der vil ske, hvis man sælger dem, for man kan ikke sælge boligerne til det, det koster at få bygget nyt. Derfor har vi et stort problem her.

Det næste, man har gjort, er at ødelægge det gode princip med andelsboliger, nemlig at den fattige mand, håndværkeren og andre kunne købe en billig bolig, hvor man tog det bedste fra lejekonceptet og det bedste fra ejerkonceptet og så havde en andelsbolig. De er blevet så dyre nu, at ganske almindelige mennesker ikke har råd til at købe dem, og det synes jeg er synd.

Der er en enkelt ting, man kunne lave om på, nemlig den her mulighed, der er indført, for, at man kan tage pant og låne i pantet. Det kan vi se har været med til at jobbe priserne i vejret, og det har gjort, at vi har fået den her ubalance.

Jeg har regeringen alvorligt mistænkt for at arbejde på, at der kun skal være en boligtype i Danmark fremover, og det er en ejerbolig. Det er projektet, og det vil jeg gerne advare imod. Vi har behov for at have tre boligtyper på det danske boligmarked for at have den fleksibilitet, det giver.

Ministeren kan jo bekræfte det, men hvis man siger, at det er der ingenting om, bør man sætte gang i en handlingsplan, der sørger for, at der bliver bygget nyt.

Kl. 13:16

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det velfærdsministeren.

Kl. 13:16

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil gerne sige, at det, der jo er værd at hæfte sig ved, er, at der var nogle positive toner i fru Sophie Hæstorp Andersens indlæg og i virkeligheden også i hr. Bjarne Laustsens. Det er jo lige præcis det, der kunne være formålet med at forlænge forsøgsordningen, nemlig at vi, ud over at vi får mulighed for at lave en så grundig, genarbejdet permanent ordning som muligt, også får mulighed for at få et bredt flertal.

Det er jo fuldstændig rigtigt, at forsøgsordningen ikke har været nogen succes, for der er ikke blevet solgt ret mange boliger. Der ligger en evalueringsrapport, som blev brugt i det lovforberedende arbejde, og det var derfor, at det tog noget tid, inden den kom frem. Jeg synes, det er en god evalueringsrapport – fuldstændig som fru Sophie Hæstorp Andersen og fru Nanna Westerby har sagt – men som jeg også har forklaret i samrådet, er nogle af de anbefalinger, der kommer i evalueringsrapporten, faktisk ikke så lige til at omsætte. Det gælder f.eks. muligheden for at tage en hel ejendom ud, en hel opgang ud, og så sælge den samlet. Det kræver faktisk noget mere tid for at finde ud af, om det kan lade sig gøre.

Så det, der er min hensigt, er at sige: Hvordan får vi den bedst mulige permanente ordning med det boligpolitiske formål både at styrke den enkeltes medejerskab til sin egen bolig og boligområde og at forebygge en ghettoisering? Det, der jo er interessant ved evalueringsrapporten, er, at her står, at der er en ny og mere positiv holdning i boligselskaberne, og det var også det, jeg synes, jeg hørte i fru Sophie Hæstorp Andersens indlæg og jo i virkeligheden også hos hr. Bjarne Laustsen, når han fremhævede det meget positive for de ejendomme, der blev solgt i Københavns Kommune. Min bemærkning om, at meget havde set anderledes ud, gik jo eksplicit på det spørgsmål om; hvorvidt kommunen havde færre boliger at placere folk i, men det er jo fuldstændig rigtigt, at samlet set er der en positiv vurdering af det forløb og konsekvenserne af salget. Det ligger også i evalueringsrapporten, og jeg tror, at det er hr. Klaus Hansen, der også har givet udtryk for det, så jeg vil gerne vende det om og sige, at det, jeg ser, så er en holdning hos hr. Bjarne Laustsen, der udtrykker, at hvis det er gjort rigtigt, kan salg af boliger faktisk tjene et rigtig godt og fornuftigt formål.

Jeg håber på, at vi kan bruge den kommende periode til at få endevendt det her og se, om der skulle være grundlag for et bredt flertal om en permanent ordning.

Kl. 13:19

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 13:19

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg bliver bare nødt til at sige til ministeren, at det er, som om man med vilje prøver at blande tingene sammen. Det er rigtigt, at evalueringsrapporten omhandler både den forsøgslovgivning, der har været, og den permanente ordning. Men som vi ser det, er der intet til hinder for, at man kan nedlægge en forsøgslovgivning, der har været en fiasko, forstået på den måde, at man alene sælger ud af boliger, der er beliggende i meget ressourcerstærke områder, samtidig med at man sidder og kigger på, om den permanente ordning er god nok.

Det er det, som man nu prøver at blande sammen ved at sige: Vi bliver nødt til at forlænge forsøgslovgivningen i 1½ år for at kunne lave en evaluering eller for at kunne lave ændringer af den permanente ordning. Men det er jo noget vrøvl. De to love er jo vedtaget på hvert sit tidspunkt. De er ikke på nogen måde sammenkædet, så hvis ministeren er interesseret i at kigge

på sin egen permanente ordning, synes jeg da, at ministeren skal gøre det og tage de anbefalinger, der er dér, til efterretning. Men det har intet som helst at gøre med den her forsøgslovgivning.

Den her forsøgslovgivning er alene et ideologisk stykke, som handler om at sælge ud af almene boliger – boliger, som primært befinder sig i ressourcestærke områder, hvor man hidtil har kunnet fastholde lejere, som har lejergenet i sig, som ønsker at bo i den slags boligområder, f.eks. rækkehuse, enkelthuse eller alt muligt andet, hvor det er boligformen, der trækker. Det er det, som forsøgslovgivningen handler om. Det er det, der er en stor skandale, at man nu bare ukritisk forlænger uden at tage en eneste ting op til overvejelse, med hensyn til at det her selvfølgelig kun må ske, hvis alle parter er involveret.

Hvad regeringen gør med deres permanente ordning, kan jo så komme op til diskussion eller alt muligt andet. Vi har i hvert fald meldt klart ud, at vi ikke kan se nogen som helst forbedringer for ghettoområderne, medmindre der bliver tale om store helhedsplaner, og at alle parter er involveret. Det har vi jo ikke set et eneste eksempel på nu, heller ikke under den permanente ordning.

Kl. 13:21

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:21

Bjarne Laustsen (S):

Jeg synes, det var godt, at velfærdsministeren trods alt kom op her ved tredjebehandlingen og forklarede, hvad det var, der lå bag de ord, for man kan sagtens komme til at forplumre debatten, når man bruger forkerte ord og forkerte motiver.

Kan vi ikke være enige om, at det der med at sælge andres boliger er noget skidt, hvis de ikke selv er indforstået med det? Vi taler meget om frihed til kommunerne, og det var jo noget, Københavns Kommune fandt ud af helt uden vores indblanding.

Det, der er problemet her, er, når Folketinget og regeringen, et flertal, vil lave en snæver lov, som har vist sig at være en fiasko, og så yderligere vil køre videre med den – en lov, som ingen er interesseret i. Det er da fuldstændig hul i hovedet. Det burde man stoppe.

Kl. 13:22

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Mette Frederiksen.

Kl. 13:22

Mette Frederiksen (S):

Det, der i virkeligheden kan undre i den her sag, er, at når vi står i en situation i Danmark, hvor vi i tiltagende grad mangler almene boliger – hvor der stort set er sat et stop for nybyggeri af de boliger, som mennesker med almindelige indkomster har råd til at betale, bl.a. i Storkøbenhavn og andre steder – har vi en velfærdsminister, der bruger al sin energi, altså den, der er tilbage i hvert fald, på at sælge de almene boliger, der er, i stedet for at gøre det, som ministeren da burde være optaget af, nemlig at få bygget det nødvendige antal nye boliger, få sikret sig, at der er familieboliger i vores byer, sikret sig, at der er ældreboliger til vores ældre mennesker, sikret sig, at der er handicapboliger til danskere med funktionsned sættelser.

Men nej, det bekymrer ikke velfærdsministeren. Til gengæld skal de boliger, der allerede er bygget og opført, sælges, og der er ikke engang nogen, der har lyst til at købe dem.

Så derfor er det her bare en opfordring til ministeren om nu at få bygget de almene boliger, vi har behov for.

Kl. 13:23

Første næstformand (Svend Auken):

Ministeren.

Kl. 13:23

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Til fru Mette Frederiksen kan jeg sige, at det selvfølgelig også er noget, der ligger mig overordentlig meget på sinde. Jeg arbejder jo netop nu i samarbejde med både kommunerne og boligselskaberne med at finde en ny model, der kan erstatte det rammebeløb, som jo på mange måder ikke fungerer særlig godt, med en mekanisme, der skal sikre mere byggeri. Altså, man taler om at hæve rammebeløbet.

Så der kommer nogle forslag til, hvordan man kan forbedre de instrumenter, der kan sikre både flere boliger og billigere boliger. Hvor mange boliger man kan bygge, skal jo hele tiden ses i forhold til den konjunkturpolitiske situation, sådan at man ikke begår 1980'ernes fejl igen, hvor man satte for meget blus under kedlerne og fik så høje lønstigninger i byggesektoren på grund af mangelen på arbejdskraft, at det blev en boomerang, der skabte øget arbejdsløshed.

Men vi får en debat om de rammer, der er, for at sikre både billigt og øget boligbyggeri. Det kan jeg godt love her.

Jeg vil så igen gerne lige sige, at det er rigtigt, at vi er uenige om, hvorvidt den her forsøgsordning skal forlænges, men det helt afgørende er jo, om vi får skabt en solid permanent ordning, der ikke kun handler om de såkaldte ghettoområder, belastede områder, men gælder for hele sektoren.

Det er der, at vi kan sige – forsøgsordning eller ikke forsøgsordning – at vi nu har 1½ år, hvor vi kan diskutere, hvordan det kan gøres. For den permanente ordning, vi har i de belastede boligområder, fungerer jo heller ikke godt nok. Det er lige præcis også det, evalueringsrapporten nævner for os.

Ja, der er nogle ting, vi er uenige om, men det kunne være utrolig godt, hvis vi kunne bruge den tid, vi har foran os, til at nå til enighed om en permanent ordning, som var til gavn for beboerne, borgerne, og som både kommuner og boligelskaber kunne støtte op om.

Kl. 13:25

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Mette Frederiksen for en kort bemærkning.

Kl. 13:25

Mette Frederiksen (S):

Jeg synes, det er nødvendigt at anholde den præmis, som ministeren nu lægger til grund for diskussionen: at der af hensyn til en eventuel overophedning af dansk økonomi ikke kan bygges almene boliger.

Man har jo truffet et valg. Hvis man nu havde ladet være med at poste penge ud i skattelettelser, havde vi slet ikke stået i den økonomiske situation, vi står i i dag. Det kan da aldrig nogen sinde blive hverken kløgtigt, klogt eller fremadrettet at lade være med at bygge det antal boliger, som danskerne har behov for at der bliver bygget.

Vi ved jo i dag, at vi har ældre mennesker i Danmark, der bor i utidssvarende ældreboliger, hvor deres velfærd og deres hverdag ikke er god nok. Vi ved, at vi har unge handicappede, der bor på plejehjem – ikke af lyst, men af nød, fordi der ikke er tidssvarende handicapboliger. Og vi ved, at flere og flere mennesker, børnefamilier og andre, bliver skubbet væk fra vores store byer, fordi man ikke har råd til at erhverve sig en bolig.

Så skal man jo ikke i dag dukke op og sige, at det er af hensyn til en overophedning af økonomien, at der ikke bliver bygget det nødvendige antal boliger. Boligerne bliver ikke opført, fordi vi har en regering, der ikke prioriterer at bygge

det nødvendige antal boliger i Danmark. Man bruger så i stedet Folketingets tid på at videreføre en forsøgsordning for at sælge de boliger, der er.

Var det ikke bedre, at politikerne her på Christiansborg i stedet koncentrerede sig om at bygge det nødvendige antal boliger?

Kl. 13:27

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Nanna Westerby for en kort bemærkning.

Kl. 13:27

Nanna Westerby (SF):

Nu siger ministeren jo – meget rigtigt set – at den permanente ordning faktisk heller ikke virker særlig godt, som man kan læse det af den her evalueringsrapport, som i det hele taget dumper både forsøgsordningen og den permanente ordning. Man kan også læse, at både Boligselskabernes Landsforening og Kommunernes Landsforening ikke ønsker at få forlænget den her forsøgsordning.

Alt i alt virker det underligt, når alle implicerede parter peger på, at det ikke er godt at forlænge den her forsøgsordning, at ministeren så vil blive ved med at spille tiden, at spille vores tid i 1½ år på at prøve at få den her ordning til at fungere i stedet for at lave reel ghettobekæmpelse – i stedet for at bruge penge fra Landsbyggefonden på at lave ghettobekæmpelse i ghetto-ramte områder, i stedet for at bygge flere almene boliger, så vi kan få spredt ghettoerne over flere områder.

Man kan undre sig over, hvorfor det er, vi så gerne vil have den her ordning igennem. Nu siger ministeren, at vi skal lave en ordning for hele sektoren. Jeg spørger mig selv: Hvad er målet? Er målet, at vi skal sælge ud af de gode almene boliger på Sluseholmen, og så kan Mjølnerparken og Vollsrose blive ved med at være marginaliserede almene boliger? For med de erfaringer, vi har fra den her forsøgsordning, virker det, som om det er regeringens ghettobekæmpelsesstrategi.

Kl. 13:28

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg skal spørge, om Venstres ordfører ønsker ordet som kort bemærkning eller som et ordførerindlæg.

Fru Louise Schack Elholm for en kort bemærkning.

Kl. 13:29

Louise Schack Elholm (V):

Jeg kan forstå, at fru Mette Frederiksen er meget bekymret for udviklingen i byggeriet af almene

boliger, men jeg kan trøste hende med, at det er gået rigtig godt med byggeriet af almene boliger. Den her regering har givet tilsagn om byggeri af mange flere almene boliger, end den tidligere SR-regering gjorde. Vi har givet tilsagn om byggeri af 7.000 almene boliger frem til 2007.

Så er det rigtigt, at der er opstået det problem, at det går så godt i byggesektoren, at det ikke er muligt at få det til at hænge sammen; det er blevet dyrere at bygge boliger, og derfor har vi også gjort noget. For så vidt angår plejeboliger, har vi sænket grundkapitalen fra 14 til 7 pct., så det igen er blevet lettere at få bygget plejeboliger. Og i øjeblikket ser ministeriet på, hvordan vi kan få løst problemet, så vi er sikre på at få bygget nogle flere almene boliger.

Denne regering er meget optaget af at få bygget nogle almene boliger, så vi er sikre på at have et godt udbud af almene boliger i Danmark, så der er ikke noget at være bekymret for. Det går faktisk godt.

Kl. 13:30

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Sophie Hæstorp Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 13:30

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det er jo et fuldstændig absurd indlæg fra Venstres ordfører, man skal høre her. Efter at vi i går havde en lang debat, hvor vi fik frem, at anlægsloftet i kommunerne bl.a. forhindrer, at vi moderniserer 13.000 ældreboliger, skal vi høre på, at der er blevet bygget en masse andre boliger i Danmark, som skulle være almene, når enhver ved, at langt de fleste af dem har været inden for ældresektoren; der er jo ikke bygget nogen familieboliger, og i de her år rasler tilsagnet til almene boliger ned.

Det er jo fuldstændig absurd, og jeg kan da kun opfordre Venstres ordfører til at gå op som ordfører og gentage, hvad hun sagde, så vi andre kan komme op og stille spørgsmål til det.

Det nytter ikke noget, at ministeren bliver ved med at prøve at pakke Socialdemokratiet eller andre partier ind i det her med, at vi nu får 1½ år til at evaluere den permanente ordning. Den permanente ordning er vedtaget fuldstændig uafhængig af forsøgslovgivningen. Vi kan til enhver tid, regeringen kan til enhver tid invitere til drøftelser herfra og til månen om den permanente ordning. Det har ikke noget med forsøgslovgivningen at gøre.

Forsøgslovgivningen har alene betydet, at man er gået i gang med at sælge ud af boliger i

ressourcestærke områder, således at man ikke får noget ud af det i forhold til de socialt udsatte områder, som SF's ordfører også var inde på. Og så skal man lade være med at blande tingene sammen, ærlig talt.

Kl. 13:31

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Nanna Westerby for en kort bemærkning.

Kl. 13:31

Nanna Westerby (SF):

Jeg må jo inderømme, at jeg bliver lidt forundret nu, når jeg hører Venstres ordfører sige, at regeringen gør utrolig meget for det almene boligbyggeri. For det er ved gud ikke den oplevelse, hverken jeg eller de, som beskæftiger sig med den almene boligsektor, har.

Vi oplever, at antallet af tilsagn er faldet drastisk til et historisk lavt niveau, det har regeringen i øvrigt også erkendt. Vi oplever en velfærdsminister, der siger, at der er brug for en pause i det almene boligbyggeri, på trods af vi kan se, at vi kommer til at mangle almene boliger i fremtiden. Det kalder jeg ikke at gøre særlig meget for det almene boligbyggeri.

Vi har i SF foreslået, at man sænker den kommunale grundkapital for alle almene boliger, at man giver kommunerne mulighed for at sælge til under markedspris, at man hæver rammebeløbet, at man laver nye lånevilkår for den almene boligsektor. Kun det sidste har regeringen taget fat på og kun med en halvhjertet indsats. Jeg må sige, at jeg er meget forundret over, at Venstre påstår, at regeringen gør noget for det almene boligbyggeri.

Kl. 13:32

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning, og så får ministeren mulighed for at svare, og så tror jeg, at vi nærmer os slutningen.

Kl. 13:33

Bjarne Laustsen (S):

Jeg betragtede Venstres ordførers indlæg som et ordførerindlæg; og selv om det er den sidste dag i samlingen, kan man altså simpelt hen ikke lægge øre til så meget sludder. Der blev sagt, at der var blevet givet mange flere tilsagn nu her end under den tidligere SR-regering.

Jeg vil gerne have, at Venstres ordfører kommer herop og bekræfter, at der er forskel på tilsagn, og fortæller, hvor mange byggerier der rent faktisk er opført. Jeg vil gerne høre tallene for 2006 og 2007: Hvor mange boliger er der egentlig blevet bygget i den periode? Og når re-

geringen har smykket sig med lånte fjer, vil jeg sige, at det jo er på baggrund af de resultater, den tidligere SR-regering opnåede, at der blev bygget nogle boliger i den første del af den her regerings levetid. Men så er det jo faktisk gået totalt i stå, og det er kun nogle ganske få hundrede, der rent faktisk er blevet bygget. Det var da interessant at få at vide af Venstres ordfører i dag, hvor mange der rent faktisk er blevet bygget de sidste par år.

For det, der er problemet her, er, at selv om byggeriet er gået i stå, sidder Venstre på hænderne; de har intet foretaget sig overhovedet for at diskutere og finde muligheder for, at der kan komme gang i det almene boligbyggeri igen.

Kl. 13:34

Første næstformand (Svend Auken):

Vi er på folketingsårets sidste dag; jeg tror, vi nærmer os afslutningen med ministeren.

Kl. 13:34

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil også bare give et tilsagn om, at partierne bliver inviteret til drøftelser af, hvordan vi kan lave en permanent ordning for hele den almene sektor og ikke bare som i dag, hvor det gælder en lille del, og hvor man kan sige, at vi trænger til at se på den permanente ordning. Desuden vil der også blive mulighed for drøftelse af nogle nye og forhåbentlig klart bedre vilkår for den almene sektor. Så det ser jeg meget frem til.

Formålet er, kan jeg sige til fru Nanna Westerbj, bl.a. at styrke medejerskabet blandt beboerne og sikre en mere blandet beboersammensætning, bl.a. for at modvirke en ghettoisering. Og det er et formål, jeg håber vi kan samles om meget bredt.

Kl. 13:35

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Mette Frederiksen for en kort bemærkning.

Kl. 13:35

Mette Frederiksen (S):

Det er blot for at sige, at vi jo altid gerne deltager i politiske drøftelser, ikke mindst i et så vitalt samfundsområde som vores almene boligsektor. Men det er bare ikke nok. Det er ikke tilstrækkeligt at slutte debatten i dag af med at sige alle de rigtige ord.

Der bliver ikke bygget flere almene boliger i Danmark, hvis ikke regeringen vil prioritere at opføre nye almene boliger, for det kommer ikke af sig selv.

Det, vi har oplevet igennem de seneste år, er jo en regering, der ikke har prioriteret den boligsociale indsats, en regering, der ikke har prio-

riteret ghettobekæmpelsen, en regering, der ikke har villet prioritere den del af boligområdet, som ganske almindelige mennesker bor i.

Derfor siger vi ja tak til politiske drøftelser, men hvis det er politiske drøftelser, der kun har fin form og flotte ord, men intet reelt indhold, kan vi ganske enkelt ikke være det bekendt over for de ældre, over for de handicappede, over for de børnefamilier og alle de andre, der har behov for en stærk almen boligsektor i Danmark.

Kl. 13:36

Første næstformand (Svend Auken):

Ministeren for en kort bemærkning.

Kl. 13:36

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Hvis man ser på det antal boliger, der er blevet bygget – ikke bare dem, der er givet tilsagn til, men dem, der også er blevet bygget – vil man se, at der har været et klart højt niveau her gennem de sidste 6-7 år. Jeg har ikke de konkrete tal her og vil ikke lave sammenstillinger. Jeg vil bare sige, at det har været på et sådant niveau, at man ikke kan sige, at det har været nedprioriteret.

Men vi kan se, at maksimumbeløbet som styringsmekanisme er løbet ind i nogle vanskeligheder, nøjagtig ligesom rammebeløbet gjorde det i 1990'erne. Derfor er der brug for også at se på nogle andre styringsmekanismer.

Samtidig har vi så det her problem med, at vi ikke skal løbe ind i en overophedning. Men det at undgå en overophedning betragter jeg altså som ganske almindelig økonomisk snusfornuft, som jeg faktisk tror Socialdemokratiet også deler inderst inde.

Men igen, tak for tilsagnet om at ville være med til at drøfte det her meget vigtige område.

Kl. 13:37

Første næstformand (Svend Auken):

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, går vi til afstemning.

Kl. 13:37

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og afstemningen starter nu.

Det er dejligt at se folkestyret i arbejde.

Afstemningen slutter.

For stemte: 61 (V, DF, KF, NY og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte: 47 (S, SF, RV og EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

28) 3. behandling af lovforslag nr. L 69:

Forslag til lov om sikring af visse biologiske stoffer, fremføringsmidler og relateret materiale.

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen).

(Fremsættelse 12.03.2008. 1. behandling 03.04.2008. Betænkning 04.06.2008. 2. behandling 10.06.2008. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Tillægsbetænkning 11.06.2008).

Kl. 13:38

Forhandling

Første næstformand (Svend Auken):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig? Fru Line Barfod.

Kl. 13:38

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Vi havde jo også debat om dette forslag ved andenbehandlingen. Når jeg tager ordet nu, er det, fordi sundhedsministeren ikke var til stede ved andenbehandlingen, og fordi jeg ønsker, at sundhedsministeren skal høre den voldsomme kritik, som vi har af både lovforslaget og den proces, der har været.

Jeg må indrømme, at det ikke er, fordi jeg tror, at jeg med den her tale gør indtryk på de mange, der om lidt vil stemme for forslaget, i hvert fald ikke i en sådan grad, at de lader være med at stemme. Men jeg har altså den holdning, at når et menneske er i gang med at skade sig selv, bør man sige fra, og når et Folketing er i gang med at skade respekten for sit eget arbejde, bør man også sige fra.

Jeg mener altså, at det er et kæmpeproblem, at man med dette lovforslag og dets vedtagelse vedtager noget, som Jyllands-Posten meget betegnende har karakteriseret som farligt lovsjusk. Man vedtager et lovforslag, hvor samtlige jurister, der har kigget på forslaget, har sagt, at de aldrig nogen sinde har set noget lignende. Det er et lovforslag, som Retssikkerhedsfonden har betegnet som en altomfattende bemyndigelse. Det er et lovforslag, som ikke siger noget som helst

om, hvad det egentlig er, ministeren får bemyndigelse til.

Det er rigtigt, at det under udvalgsarbejdet efter et ekstremt hårdt pres lykkedes at gå et lille bitte museskridt i retning af en forbedring, ved at ministeren gik med til at få skrevet ind, at det, han kan forbyde, give tilladelser til og sætte folk i fængsel for osv., kun er, når det er biologiske stoffer, der er til fare for den offentlige sikkerhed. Men ellers er der ingen begrænsninger i forhold til, hvad ministeren kan gøre. Det er i dyb modstrid med regeringens egen vejledning om god lovkvalitet.

Jeg havde faktisk, inden vi gik i gang med arbejdet med det her lovforslag, en naiv tro på, at ministeren også med sin baggrund som advokat ville være til at tale med, at ministeren ville lytte til den voldsomme kritik. Jeg havde troet, at det her var et udtryk for, at det var gået lidt stærkt, at regeringen havde sagt til Sundhedsministeriet, at de manglede at komme med det lovforslag, der var annonceret i terrorpakken fra 2005, og at de nu skulle se at få det på bordet, og så var det gået lidt for stærkt med at få lavet det. Jeg havde troet, at når samtlige partier i Folketinget tilkendegav, at de ønskede at kunne stemme for forslaget, men også ønskede, at det skulle leve op til reglerne om god lovkvalitet, ville sundhedsministeren lytte.

Men sundhedsministeren har udvist en arrogance, der har været helt utrolig. Sundhedsministeren har overhovedet ikke været til at diskutere med. Sundhedsministeren er kommet med nogle argumenter, men han har ikke så meget som ville læse de ting, som han har henvist til. Sundhedsministeren har ikke læst regeringens egen vejledning om god lovkvalitet, og sundhedsministeren har ikke læst de love, som han har henvist til som eksempler på andre love, der skulle være lige så slemme. Jeg synes, det er utroligt, at sundhedsministeren har tilladt sig at opføre sig på den her måde. Jeg synes faktisk, det er utroligt, at der er et flertal blandt folketingsmedlemmerne, der vil stemme for et lovforslag, som simpelt hen er bunden af, hvad man som et parlament kan tillade sig, hvis der skal være en mening med, at vi laver en lov.

Der er jo en mening med, at Folketinget skal tage stilling til, hvilke rammer der er, hvad det er, borgerne skal indrette sig efter, hvad det er, ministeren kan lave regler inden for, og især når det er et lovforslag, der giver så vidtgående bemyndigelser, at ministeren kan gå ud og lukke virksomheder og kan lave regler, der gør, at folk